

LÍENKA

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZÁKLADNEJ ŠKOLY S MATERSKOU ŠKOLOU V JASLOVSKÝCH BOHUNICIACH JE PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2019

PRIŠIEL K NÁM MIKULÁŠ

Deviatci sa zhostili svojej úlohy na výbornú

Topánky vyčistené, dobré skutky rozmyslené, básnička na jazyčku, Mikuláš so svojou družinou môže prísť!

Možno ste aj vy, ešte ako deti, do noci vyčkávali, kým sa objaví. Chceli ste ho na vlastné oči vidieť, pristihnúť pri tom, ako vkladá balíček do čižmičiek na okne. No spánok bol vždy silnejší. Kúzlo zostalo zachované, a tak to predsa má byť. Ten pravý Mikuláš chodí predsa potichu a tajne.

U nás v škole taký tajný nebol. Všetci žiaci už naňho netrpezlivo čakali. Tí mladší so strachom v očiach a tí z druhého stupňa so širokým úsmevom.

Deviatci sa zhostili svojej predvianočnej úlohy na výbornú a prezlečení za anjelov, čertov či škriatkov víтали žiakov už ráno pri vchode.

V každej triede zaspievali, povyzvedali sa, ako kto poslúcha, rozдали sladké balíčky a sem tam sa niekto ocitol vo vreci čertovi na pleciah. Nezabudli ani na škôlku a Bohunku.

Nuž, chudáčik Mikuláš má čo robiť, keď má na starosti tolko detí v celučičkom svete... Veď len toto jedno dopoludnie našich deviatkov poriadne vyčerpalo. Ale ten dobrý pocit stojí za to!

HD

Knihomolky

KNIHOMOLI VO SVOJOM ŽIVLE

Niet nad úžasnú vôňu novej knihy. Ten pocit keď listujete stranami, ktoré šuchocú novým príbehom... Ten zatiaľ neprebádaný nový svet, nové postavy, nové vzťahy... Riadky, ktoré sú láskou na prvý pohľad. Toto pochopí len pravý knihomol. Ten, ktorý si pred spaním hovorí: „Ešte jednu stranu.“

Niekoľko takých sa nájde aj medzi našimi žiakmi. No je to ako hľadať písmeno Q v slovenskom texte. Málo, pramálo. Škoda.

Ale tých zopár nadšencov sa predsa len našlo a spoločne sme sa, ako to už každoročne zvykneme robiť, vybrali do bratislavskej Incheby na knižný veľtrh Bibliotéka.

Návštevníkov bolo neúrekom, ostrých laktov ešte viac, no nenechali sme sa odradiť a predierali sme sa k tým najlepším a najkrajším knižkám. Všetci sme si čosi vybrali a správne obťažkaní papierovými príbehmi sme sa unavení, no spokojní vracali domov.

HD

ÚČELOVÉ CVIČENIE

Počasiе posledných septembrových dní nebolo veľmi naklonené našim aktivitám. Nezostávalo nám teda nič iné, len stanovišťa nášho účelového cvičenia rozložiť v priestoroch školy.

Akcie sa chopili deviataci, ktorí až teraz naplno pochopili, čo to znamená práca s deťmi, vysvetľovanie, zdôvodňovanie a kopec otázok.

Svojim mladším spolužiakom vysvetľovali, ako si zbaliť evakuačnú batožinu, pripomenuli im zásady poskytovania prvej pomoci, púšťali im ukážky varovných signálov, zasväcovali ich

do tajomstiev máp. Decká si mohli vyskúšať resuscitáciu na cvičnej figurine, no mnohí z toho mali strach. Oveľa väčšie nadšenie prejavili hlavne chlapci na stanovišti s ochrannými maskami. Ochotne pózovali aj pred fotoaparátom, hoci by ich v tom momente ani vlastná mama nespoznala.

Môže sa zdať, že ide len o hru, no poznatky, ktoré žiaci takto získavajú, nemajú so zábavou veľa spoločného.

HD

Jakub Kurinec by o ochranných maskách vedel rozprávať celé hodiny

Prvá pomoc dala zabráť

Pozorne počúvame

Niektoré deti si šarkanov vyrobili s pomocou rodičov

Jesenný vietor rozfukuje listie. Štípe do líc, strapatí vlasy a núti nás nosiť čiapky. No niekedy môže byť taký vietor celkom dobrý kamarát. Hlavne vtedy, keď sa chystáme púšťať šarkanov.

Jedno októbrové popoludnie nebo nad ihriskom ovládla farebná paráda. Parádna šarkaniáda.

Decká si priniesli šarkanov – kúpených i vlastnoručne vyrobených a súťažili s nimi v rôznych disciplínach - najdlhšie lietajúci šarkan, najdlhší chvost, najväčší šarkan, najkrajší doma vyrobený šarkan.

V októbrovom vetre šantili farebné draky, na zemi sa jašili decká, občas sa jedni s druhými premiešali. A táto farebná mela vyčarila všetkým úsmev na tvári. Vietor nám ho nemal šancu sfúknuť.

HD

Súťaž o najdlhší chvost

Pre víťazov boli pripravené odmeny

Vietor, zafúkaj!

Nieko padal, nieko stál, záber sa tým rozmazal...

DECKÁ Z BOHUNICKEJ ŠKOLY MILUJÚ SLOVENSKO

Akonáhle sa objavila výzva RTVS zapojiť sa ako diváci do súťaže Milujem Slovensko, spustila sa úžasná lavína komentárov na facebooku. Nielen decká, ale aj ich rodičia pridávali komentáre, prečo by sa práve naša škola mala zúčastniť natáčania tejto populárnej relácie. Ďakujeme všetkým, ktorí pridali svoj hlas.

Netrpezlivo sme čakali na výsledky. Napokon prišiel telefonát, v ktorom nám oznámili, že áno, že nás vybrali, že pôjdeme na natáčanie! Juchúúú!

A vraj rozhodol komentár pani starostky. Nemôžeme inak, len ho zopakovať v tlačenej podobe: „Pretože majú veľmi šikovný učiteľský kolektív na čele s pani riaditeľkou a pani zástupkyňou, ktorí veľmi motivujú žiakov a učia ich športovať, učia ich k plnohodnotnému životu, učia ich aby si vážili krajinu, v ktorej sa narodili a v ktorej žijú. Učia ich milovať Slovensko.“

Ďakujeme!

Hoci sa natáčalo v októbri, v televízii sa objaví časť s detskými divákmi práve na Mikuláša.

Pre mnohých našich žiakov bolo nakrúcanie Milujem Slovensko naozaj za odmenu a poriadne si to užili. Veď len foto s youtuberami a ďalšími hosťami bolo úžasným zážitkom.

Ste zvedaví, či vyhral Adelin tím alebo ju prevälcoval Dano? Neprezradíme! Jedno je však isté, obecenstvo bolo skvelé!

6. decembra budeme sledovať televíziu.

HD

Pre decká bol zážitok stretnúť známych youtuberov

Na návšteve u včielok

Najlepšie sa učiť priamo v prírode

Vyrábame voňavé sviečky z včelieho vosku

Rodičia zobrali von deti a deti rodičov

Mnohí skrývajú doma všakovaké poklady. Vzácnosti, ktoré nám pripomínajú časy minulé. Oblečenie, riad, elektrospotrebiče, rádiá či gramofóny, staré telefóny, kusy nábytku, hračky... Akosi je nám ľúto rozlúčiť sa s nimi. Pri pohľade na ne si spomenieme na detstvo, na to, ako mala babka zariadenú izbu, na to, ako sme večery trávili pri čiernobielym televízore, ktorý musel niekto chodiť prepínať...

Tieto a mnohé ďalšie retro-predmety sa nám niekoľko dní zbierali v škole. Nosili ich deti aj ich rodičia. Chystali sme totiž výstavu RETRO KORZO 2019.

Prinesené veci sme tematicky rozložili na školskom dvore, nachystali sme malé pohostenie, vytiahli sme staré školské fotografie... A čakali sme, ako zareagujú ľudia. Bolo milé pozeráť sa na to, ako rodičia svojim deťom vysvetľujú, čo za podivné veci to trónia na stoloch a na čo sa

používali. Tí starší s nostalgiou spomínali na to, že aj oni mali doma to či ono.

Dievčatá si nacvičili super tanečné číslo v retro-štýle, ktorým spestrili toto príjemné popoludnie.

Snáď sa našim návštevníkom páčilo. Školský dvor sa na chvíľu stal miestom milých stretnutí, priateľských rozhovorov a retro-spomienok.

HD

Pozornosť pýtala nádherná pokladnica

Halóóó

Pani učiteľka Stračárová bola neprehliadnuteľná. Bola úžasná!

Dievčatá a ich retro-tanček

JESENNÉ TVORENIE

Ešte stále sa medzi deťmi nájde zopár takých, ktoré majú potrebu neustále niečo tvoriť, vyrábať, majstrovať. Škoda, že ich je len zopár, ale vďaka aj za to málo.

Aj na jesenné tvorivé dielničky prišli samé kreatívne dušičky. S nadšením šili, farbili a lepili. S detskou prostorekosťou všetko správne komentovali. S iskrickami v očiach sa pýšili svojimi výtvormi.

Každý si odniesol látkovú tekvičku, papierového strašiačika alebo dreveného "dúšika".

Bolo nám spolu krásne. Tak príjemne jesenne.

HD

Tu sa tvorí, šije, recykluje

Chlapci šikovnosťou nezaostávajú za dievčatami

Hrdí na svoje výtvory

MINCOVNĀ I SLÁDKOVIČ

Piataci a šiestaci na deň opustili školské lavice a vybrali sa za informáciami priamo „do terénu“. Síce si museli kvôli dlhšej ceste ráno trochu privstať, určite to stálo za to.

Kremnica nás privítala krásnym slnečným počasím. Navštívili sme mincovňu, ktorá bola založená v roku 1328 a už takmer sedem storočí nepretržite vyrába minciarske produkty. Prezreli sme si stroje v starej raziarni, ktoré sú dodnes funkčné. Pani sprievodkyňa nám niektoré z nich dokonca pustila, aby sme videli, ako sa na nich naozaj pracovalo. V novej raziarni to vyzeralo úplne inak. Z moderných zariadení vypadávali ligotavé mince, ktoré bolo treba skontrolovať, zabaliť a odoslať do

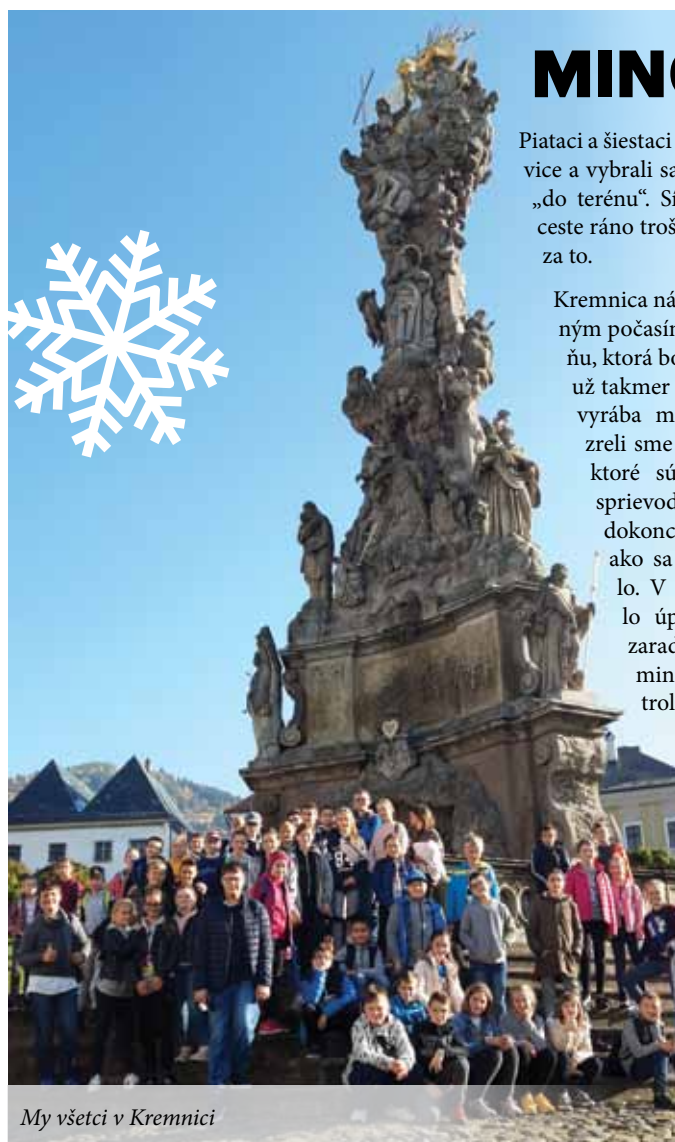
krajiny, ktorá si ich v Kremnickej mincovni objednala.

Všetci mali ohromnú radosť, keď si na starom raziacom stroji mohli vyrobiť svoju vlastnú mincu.

V neďalekej Banskej Štiavnici sme navštívili Banku lásky a zoznámili sa s príbehom Andreja Sládkoviča a jeho milovanej Maríny. Mnohé decká odchádzali nadšené a hovorili si, že sa tam určite ešte vrátia. Ved' okrem iného si mohli vyskúšať aj zvláštne zariadenie - láskomer.

Ak ste doteraz tieto krásne miesta Slovenska nenavštívili, mali by ste si ich určite zapísať do svojho cestovateľského denníka ako najbližšie ciele svojich výletov a potuliek.

HD

My všetci v Kremnici

Vyskúšali sme láskomer

Banka lásky a my v nej

NÁBOJ JUNIOR

Fyziku a matiku majú v malíčku

Čo sa skrýva pod týmto zvláštnym názvom? Súťaž. No nie taká hocijaká. Treba dať múdre hlavy dokopy a spolupracovať.

Náboj Junior je súťaž pre štvorčlenné tímy žiakov druhého stupňa ZŠ a osemročných gymnázií. Celá súťaž trvá 120 minút, počas ktorých sa tímy snažia vyriešiť čo najviac úloh z oblasti fyziky a matematiky. Nejde však len o jednoduché memorovanie naučených vedomostí. Každá z úloh vyžaduje veľkú dávku dôvtipu. Tým, že žiaci pracujú v tíme, môžu si navzájom pomáhať, dopĺňať sa, rozdeliť si úlohy. Nikto nebojuje sám za seba.

Za našu školu sme prihlásili jeden tím pozostávajúci z dvoch ôsmakov

a dvoch deviatakov. Bystré hlavičky Patrika Prítrského, Tobiáša Oravca, Patrika Bullu a Tobiasa Huttu sa nenechali zahanbiť. Spomedzi 24 tímov obsadili slušné 10. miesto.

Je skvelé, že chalani ešte aj po súťaži študovali zadania príkladov, hľadali, kde spravili chybu, prezerali si riešenia príkladov, ktoré nestihli dokončiť. Je super mať žiakov, na ktorých vidno záujem, motiváciu, obrovskú zvedavosť...

Bárs by takých bolo čo najviac.

Chlapci, len tak ďalej!

HD

V MESTE ROBOTOV

V období 4. – 10. novembra sa na Slovensku konal týždeň vedy a techniky, ktorý každoročne organizuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

A práve v rámci týždňa vedy a techniky navštívili naši žiaci v Bratislave výstavu MESTO ROBOTOV. Čo sa skrývalo pod týmto názvom? 72 najnovších robotov z USA, Japonska, Južnej Kórey, Veľkej Británie a Ruska, a taktiež Tesla show, 8 zón virtuálnej a rozšírenej reality, divadlo robotov, zariadenie na pohybovanie objektami silou mysle a ďalšie technológie budúcnosti.

To musel byť zážitok!

Súboj

HD

Umelá inteligencia vládne svetu

Velká prestávka bola strašidelná

Náš pán školník ako ho nepoznáme

DEŇ, VEČER A NOC STRÁŠIDIEL

Posledný deň pred jesennými prázdninami sme sa chceli báť. Od rána sa vo vestibule školy zbierali vyrezávané tekvice. Niektoré z nich boli také obrovské, že sme ich takmer nevedeli odnieť. A povieme vám, všetky boli naozaj nádherné. Niektoré decká si tekvice vyrezávali popoludní v škole. Bez pomoci rodičov to bolo isto náročnejšie, ale chlapci to zvládli na výbornú. Tie NAJ čakala večer sladká odmena.

Na chodbách školy sa už v priebehu dňa pohybovali kadejaké strašidlá a popoludní to na školskom dvore vyzeralo ako v úli. Všade sa

čosi chystalo, vešalo, priväzovalo. Po zotmení to malo prísť...

V školskej jedálni bolo pripravené divadielko. Predstavenie sa počas večera 2-krát zopakovalo, vždy s veľkým úspechom. Decká boli skvelé! Nasledoval strašidelný pochod obcou a po programe vonku bol pre druhostupňiarov nachystaný strašidelný kvíz a v telocvični ples strašidiel.

Všetky strašidlá boli iba filmové, vymyslené. Stačilo nám ich na jeden deň či večer.

HD

Milé strašidielka

Kvíz

Ukáž, nech ťa zamaskujem!

Mladí turisti

TURISTICKÝM CHODNÍKOM

V poslednú októbrovú sobotu sme sa vybrali pešo poľnými cestami do Dolnej Krupej. Rodičia deťom nabalili parádnu desiatu, pribalili vreckové a o 8.30 sme vyrazili spreď školy. Pochod nám síce trval dlhšie, ako sme plánovali, ale to sa určite časom a tréningom upraví.

Prvým našim cieľom bol kaštieľ, ktorým nás previedla milá pani sprievodkyňa a zaujímavým výkladom a prehliadkou uchvátila všetkých. Okrem krásnej koncertnej sály, vyzdobenej 200-ročnou 3D maľovkou, a anjelom, ktorý všetkým návštevníkom ukazuje holý zadok, sme si pre-

zreli i výstavu hračiek z 19. storočia, dom L. van Beethovena a prešli sme sa rozprávkovým parkom, v ktorom sme obdivovali sekvojovec mamutí. Asi najlákavejším bodom programu bola miestna pizzeria, kde sme si doplnili sily. Unavení, ale spokojní sme kráčali tou istou cestou späť domov.

Všetci si zaslúžia uznanie, veď v ten deň prešli vyše 20 km po vlastných nohách!

Mgr. Lenka Šallaiová, Mgr. Jana Školníková

Dorazili sme...

V prírode je nám najlepšie

V ŠKD NA MLYNE

Súťaženie máme radi

Využili sme pekné počasie a v čase ŠKD sme sa s deťmi 2., 3. a 4. ročníka vybrali do areálu Mlyn, ktorý sa nachádza v peknom prostredí obce Jaslovské Bohunice. Pre deti sme pripravili rôzne súťaže ako lukostrelba, skákanie vo vreci, prekážkový beh, hádanky o zvieratách a iné. Po všetkých týchto aktivitách na deti čakala

sladká odmena v podobe nutelových palacinek a teplého čaju a taktiež medaila za účasť. Na záver, ako to už býva zvykom, sme spravili spoločnú fotku na pamiatku. Tešíme sa na ďalšiu akciu!

Veronika Kratochvílová

S úsmevom na tvári

VEĽKÁ MORAVA ZBLÍZKA

Na naše dejiny z obdobia Nitrianskeho kniežatstva a Veľkej Moravy sme sa so siedmakmi pozreli zblízka práve návštevou mesta Nitra, konkrétne Kostola sv. Petra a Pavla, kde sme exkurziu začali. Ďalej sme prešli mestom k soche Pribinu, zastavili sme sa pri soche Corgoňa a odtiaľ sme miernym briežkom vyšli na Nitriansky hrad. Najkrajšou pamiatkou, ktorú sme navštívili, bola Katedrála sv. Emeráma. Prezreli sme si kazematy so skutočnými kostrami i nádvorie hradu, odkiaľ sa nám naskytl krásny výhľad na celé mesto. Exkurziu sme zavŕšili v Diecéznom múzeu, kde si žiaci okrem vzácných písomných i hmotných pamiatok našli sladký poklad.

Mgr. Lenka Šallaiová

Siedmáci na exkurzii v Nitre

STOLNÝ TENIS ŽIAKOV

V stolnom tenise našich žiakov už býva príjemným zvykom postup do užších kôl. Inak tomu nebolo ani teraz – prvým kolom sme prešli ľahko. Situáciu nám uľahčili 2 školy, ktoré sa súťaže nezúčastnili. A tak sme odohrali namiesto troch zápasov iba jeden proti SZŠ BESST. Matúš

Michalička, Maroš Eliaš a Marcel Matúš, ktorí bojovali za našu školu, vyhrali presvedčivo 4:1. Držte im palce na majstrovstvách okresu!

Mgr. Ondrej Macháč

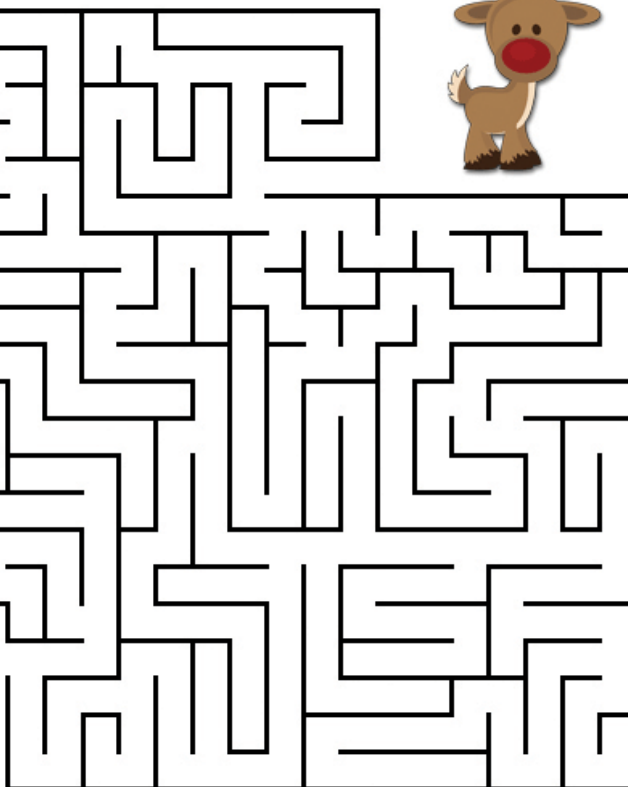
Naším chlapcom fandíme!

VLASTIVEDA

Už hodku s učím o vodných tokoch,
som z toho predmetu vyrobený otrok.
Doma ma mama mučí,
tým, že sa so mnou učí
a trochu aj po mne hučí.
„Čo preteká naším územím?“
To ale veru netuším. Česť visí na vlásku.
Myslím, že som prespal hodinu.
Keby len jednu! Aj anglinu!
Mama na mňa gáni,
že ako je to možné, čo to stvárať,
veď každý rok s našimi chodníkmi otváram.
Turistiku, tú máme veru v oblube,
ja sa len nadšene tvárim,
aby som sa vyhol inej rodičovskej záľube.
Mierka mapy vo mne rešpekt vzbudzuje,
nemám šajn, ako sa vzdialenosť určuje.
Povrch krajiny je hornaté územie.
S mamou som uzavrel citlivé prímerie.
Mám vraj dostať jednotku z testu,
aby som sa vyhol jej krutému trestu.
Poznám už UNESCO, bol som aj v skan-
zene,
zajtra sa ukáže, čo vo mne drieme,
či nedrieme.

Timi Stryček + mamina

LABYRINT

zdroj: internet

ŠKOLSKÉ MAJSTROVSTVÁ OKRESU VO VOLEJBALE ŽIAKOV

Naši žiaci sa zúčastnili na prvej volejbalovej súťaži v tomto šk. roku. V turnaji na ZŠ s MŠ Nám. SUT sa stretli s rovesníkmi domácich a so ZŠ s MŠ Atómová. S oboma súpermi podali naši solídne výkony, a tak po víťazstvách 2-krát 2:0 postúpili na majstrovstvá okresu do MŠH v Trnave.

ve. Školu reprezentovali: Monček M., Šallai E., Tomašovič M., Michalica A., Hutta T., Martinovič P., Fitoš F., Tomašovič T., Holec P.

Mgr. Ondrej Macháč

Náš volejbalový tím

KRÁSNE SVIATKY, PRIATELIA!

Ako je to možné, že ten čas tak rýchlo letí? Veď takmer nestihneme žiť. Neustále sa za niečím ženieme a akosi nám unikajú tie krásne veci. Sú tu stále. Tak ako kedysi...

Lístie, ktoré nám šuchoce pod nohami. Prvý sneh, ktorý, hoci sa rýchlo roztopí, prinesie spomienku na detstvo. Šálka s čajom, ktorý pre teba nachystala mama, kým odišla do práce.

Čo z toho sa dá kúpiť?

Čas, pozornosť, láska, priateľstvo, blízkosť?

Spomaľme a možno si všimneme, že je niekto blízko nás. A možno čaká, že mu podáme ruku, že ho vypočujeme,

nájde si na neho čas. Možno potrebuje len prítulíť, aby mu bolo lepšie. A možno, vlastne celkom určite, bude lepšie aj nám.

Blížia sa vianočné sviatky. Vraj majú byť štedré, šťastné, veselé... No mali by byť hlavne naše, pokojné a čisté. Skúsme byť my darom pre iných. Dnes zajtra, celý rok. Veď každý deň budú vraj Vianoce...

Priatelia, želáme Vám krásne požehnané a milostiplné sviatky. A nový rok nech je pre Vás všetkých lepší ako ten predchádzajúci...

Zároveň ďakujeme za podporu a priazeň počas celého roka.

HD

OMAĽOVÁNKA

